

Llum de vesprada

I

Sec sobre el ferro fred de les amarres
i als cinc minuts ja fixen l'esguard
sobre els meus ulls blancs
els gats groguencs dels ports
i amb la vida poca broma diu
el pallasso de flor al trauc

conduexo malenconiós pel carril del mort
fins aquest horitzó d'emissores fantasmes
de Hendrix a Haendel i d'Eric Clapton
a una ària a un violí a una alegria

m'endinso així en El Poema
després de les seves gavines les seves sentències
la seva il·lesa línia de flotació

segueixo la blancor de l'estel de l'últim llenguado
els esculls que ensenyen els seus ullals salins
d'entre les tènues ones d'aquest hivern fosc.

II

Tàrraco escullera mil·lenni tercer
els gats cendrosos entre els blocs de formigó
un vaixell atracat La Surprise de Tenerife
dipòsits i grues i muntanyes
de carbó africà i albatros perduts
sitges i pavellons per al gra
sobre la mateixa teulada
s'agrupen tots els coloms

hi ha restes de l'higiènic
de batalles nocturnes
les lluentors seminals
que esperen la resurrecció

una cresta de llum cap a ponent
quan ja perd el seu vigor el dia
dos homes s'agafen les mans i patinen
fins a un infinit d'asfalt i goig

gira l'esquena i observa al lluny
el far amb la metxa intermitent
amb fermesa tenaç del vuit-cents
anys seixanta ferro de Liverpool